

Etika i održivi razvoj

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 17

Seminarski rad iz predmeta

EKOLOŠKI MENDŽMENT I ODRŽIVI RAZVOJ

Tema:

ETIKA I ODRŽIVI RAZVOJ

SADRŽAJ

ETIKA I ODRŽIVI RAZVOJ

»Stupili smo u takvo razdoblje razvoja kada se moraju prihvatiti etička ograničenja borbe za opstanak i prema celokupnoj prirodi, a ne samo prema ljudima ...jer...etika nije samo ograničenje slobode akcije u borbi za opstanak, već je i ograničenje stalnog povećavanja raskoši u biosferi na račun životnih potreba i životnih uslova svih ostalih bića«

1. Uvod

Prelaz u ekološko društvo i ekološku kulturu i uspostavljanje ekološkog modela čovekovog viđenja sveta nije moguće bez temeljne promene sveukupne duhovnosti čoveka. U tom preobražaju centralno mesto pripada razvoju ekološke etike. Ova planetarna etika u svom uspostavljanju oslonac traži u ekološki artikulisanom umu, kritici bezgranične eksploatacije prirode sa svim njenim fatalnim posledicama, kao i kritici konsekvenci jednodimenzionalnog i jednolinearnog napretka.

U vremenu globalne ekološke krize obrazovanje i vaspitanje za zaštitu životne sredine se, pored blagovremenog i verodostojnog informisanja, zakonske regulative i ekološki opravdanih ulaganja, postavlja kao najvažniji zadatak, budući da najneposrednije utiče na stvaranje ekološke svesti i ekološkog ponašanja. Osnovni elementi teorijski i empirijski stečene ekološke svesti su ekološko znanje, vrednovanje ekološke situacije i ekološko ponašanje. Pri tom, ekološku svest ne čine samo saznanja o odnosu prirode i društva, o narušavanju ekološke ravnoteže i potrebi zaštite životne sredine, već i savest, odnosno spremnost pojedinaca i društvenih grupa da se u toj zaštiti angažuju i da se odgovorno i ekološki opravdano odnose prema sredini u kojoj žive.

Obrazovanje i vaspitanje za zaštitu životne sredine treba da omogući redefinisane čovekovog odnosa prema prirodi i promenu njegovog ponašanja: osnovni uslov je poštovanje prirodnih zakonitosti. Priroda je izvor života koji se mora sačuvati. A da bi to postigao čovek ne sme da remeti njenu ravnotežu, međuzavisnost i raznovrsnost i veliku moć samoreprodukcije. Obrazovanje i vaspitanje za zaštitu životne sredine ne podrazumeva samo upoznavanje prirodnih i društvenih nauka neophodnih za razumevanje i rešavanje ekoloških problema i zagađivanja životne sredine, već pretpostavlja i dogradnju moralnih principa i formiranje novog sistema vrednosti čoveka u odnosu na prirodu i okruženje: čovek može i mora da bude samo korisnik prirode, a ne i njen neograničeni gospodar. Ako ništa drugo, sebe radi, čovek mora da vodi računa o tome da ne uništi sopstvenu životnu sredinu, a tim i sebe samog. Dosadašnji antropocentrizam mora da zameni bio(eko)centrizam.

Najveća svetska Konferencija o zaštiti životne sredine i razvoju, održana juna 1992. godine u Brazilu, rezultirala je dokumentima ("Rio deklaracija", Konvencija o klimi, Konvencija o biodiverzitetu i Agenda za 21. vek) u kojima se međunarodna zajednica zalaže za održivi (usklađeni) razvoj zasnovan na ekološkim principima i pod kojim podrazumeva mudro upravljanje prirodnim dobrima, očuvanje biodiverziteta i samoreprodukcije prirode, racionalnu potrošnju i štednju energije i prirodnih bogatstava, naročito, neobnovljivih, reciklažu i tzv. čiste tehnologije, preduzimanje mera zaštite životne sredine, a sve radi zadovoljavanja potreba sadašnjih i budućih generacija.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com